

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βέλπεργ καὶ Ἄ' Ἐστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὕρισκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφελουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὁδὸς Μουσῶν 11

Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ κ. Schmahl μετ' εἰκόνας. Καθημερινὰ ἐντυπώσεις. Χριστοῦγεννα. Παιδικὴ Ἑορτὴ. Δένδρον. Ὁ κ. Βλ. Γαβριηλίδης. Αἱ ἰδέαι του περὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος. Ἡ δρᾶσις τῶν Ἀγγλίδων γυναικῶν. Οἱ πολιτικοὶ μας περὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος. Αἱ ἀδελφαὶ Παναγιωτάτου ἀριστοῦχοι τοῦ Πανεπιστημίου. — Ποίημα (ὑπὸ δος Ἐανθίππης Καλοτύπη. — Ἀρχαὶ σταδίου (ὑπὸ Σάρας Βερνάρ). — Συμβουλὴ. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ρίζονται πολὺ φρονίμως εἰς τὰ ὅρια τοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνατοῦ, ἰδίᾳ τῆς οικονομικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῆς γυναικός.

Ὀλιγώτερον ἀπόστολος καὶ κηρυχ τῶν γυναικείων πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰς γαλλίδας ριζοσπάστιδας, κατῴρθωσε νὰ προσηλυτίσῃ μέγαν ἀριθμὸν ἀνδρῶν εἰς τὰς ἰδέας τῆς, οἵτινες οὕτω συνηγοροῦν παντοῦ ὑπὲρ τοῦ προγράμματός τῆς, πεισθέντες ἀπὸ τὴν λογικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς, ἀπὸ τὰς συνετὰς μεταρρυθμίσεις, ἃς ἐπιδιώχει, αἱ ὁποῖαι μόνις ἀκροθιγῶς ἀπτονται τῶν ἀνδρικῶν προνομίων.

ΙΩΑΝΝΑ SCHMAHL

Ἀγγλικῆς καταγωγῆς, ἀλλ' εἰς Γαλλίαν ἀνατραφεῖσα εἶναι ἐκ τῶν πρώτων φοιτητριῶν τῆς ἰατρικῆς Ἐνεκα ὅμως ἀποκαταστάσεως εὐτυχούς, αἱ ἰατρικαὶ σπουδαὶ διεκόπησαν καὶ τὰ οἰκιακὰ καθήκοντα ἀπερρόφησαν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν νεαρὰν δόκτορα. Ἀλλ' ὁ ἐνεργητικὸς χαρακτήρ τῆς, ἡ ἀνάγκη πρὸς δρᾶσιν ἀνωτέραν δὲν τὴν ἀφήκαν νὰ ἀρνηθῇ τὸ ἰδεῶδες τῆς πρώτης νεότητός τῆς. Οὕτω ἡ κ. Schmahl, μετὰ ἔτη ὅλα ἀφιερωμένα εἰς τὰ οἰκιακὰ καθήκοντα, ἐξύπνησε μίαν πρῶταν μὲ νέον τίτλον, τὴν τῆς ἰατρίας τῆς Προδρόμου, φύλλου τῶν γυναικείων δικαιωμάτων.

Ἡ κ. Schmahl εἶναι ἀντιπρόσωπος ἀνωμένου σωματείου, τὸ ὅποιον ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν τινα ἐπὶ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς καὶ δι' οὗ αὕτη κατῴρθωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ γυναικείου ζητήματος ἐπιψήφισιν νόμων σπουδαιοτάτων.

Ἡ κ. Schmahl εἶναι πολὺ μετριοπαθὴς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς, αἱ ὁποῖαι εἶναι μετρημένοι, πρακτικὰ καὶ περιο-

ΙΩΑΝΝΑ SCHMAHL

οὔτε Δένδρα χρυσοστολισμένα συνεπιζόντο, οὔτε δῶρα πολλὰ καὶ παιγνίδια εἶχαν ὡς ἀκολούθους τὰ Χριστοῦγεννα.

Αἱ οἰκιακαὶ προετοιμασίαι, τὰ χριστόψωμα, τὰ γλυκί-

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Καλὴ μου γλῆ,

Καλὰ Χριστούγεννα! Ἡ πρώτη λέξις, ἡ ὁποῖα ἤλθεν εἰς τὴν ἄκραν τῆς γραφίδος μου εἶναι αὕτη, ἂν καὶ μετὰ δύο μόνον ἡμέρας θὰ ἐορτάσωμεν ἡμεῖς ἐδῶ τὴν μεγάλην τῆς ἐκκλησίας μας ἑορτήν. Πάντοτε ἀπὸ τὰ παιδικὰ μου ἔτη ἐπερίμενα τὴν ἡμέραν αὐτὴν μὲ περισσοτέραν ἀγάπην ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας, ἂν καὶ ὡς ἡξέυρεις, εἰς τὴν ἰδικὴν μου ἐποχὴν

οὔτε Δένδρα χρυσοστολισμένα συνεπιζόντο, οὔτε δῶρα πολλὰ καὶ παιγνίδια εἶχαν ὡς ἀκολούθους τὰ Χριστοῦγεννα.

Αἱ οἰκιακαὶ προετοιμασίαι, τὰ χριστόψωμα, τὰ γλυκί-

σματα, τὸ νέον χειμερινὸν φόρεμα, ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν παρκαυκλήν τῶν ὁποίων, ἂν καὶ παιδιὰ, ἐλαμβάνωμεν καὶ ἡμεῖς κάποιον μέρος, ἐξήγειραν, ἀφύπνιζαν, εἰς τὴν ψυχὴν μου ὅλα τὰ ἐνστικτὰ τῆς γυναικός, ἀπὸ τὸ τῆς οἰκοκυρσύνης, τῆς φιλοκαλίας, τῆς κλαισθησίας καὶ τῆς φιλαρρεσκείας ἀκόμη, καὶ διὰ τοῦτο συνεκινούμην τόσο καὶ κατελαμβανούμην ἀπὸ πυρετὸν ἀνυπομονησίας κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης ἐορτῆς.

Σήμερον, ἐν τῷ παιδί ἐμεγάλωσεν, ἐν ἡ κορσις ἔγεινε γυνή, ἐν ὃ χρυσορόδιος πέπλος διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔβλεπε τότε τὴν ζωὴν κατέπεσεν, ἔμεινεν ὅμως μέσῃ εἰς μίαν γωνίαν τῆς καρδίας τῆς ἡ παλαιᾶ ἐκείνη συνήθεια τῆς χριστουγεννιάτικης χαρᾶς, ἡ ἀγία ἐκείνη ἔξις, ἡ ὁποία εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ ὑπὸ πᾶσας τὰς περιστάσεις μᾶς ἐπαναφέρει ὀλίγον εἰς τὰς παιδικὰς μᾶς ἀπολαύσεις, μᾶς κάμνει νὰ λημονώμεν τὸ παρὸν καὶ νὰ ζῶμεν εἰς τὸ εὐτυχισμένον—ὅπως τὸ βλέπομεν τώρα—παραθῶν.

Ἐπειτα ἡ ζωηρότης τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, οἱ συριγμοὶ τῶν τρακτρούκων, αἱ ἀπηγήσεις, αἱ ὁποῖαι δειλὰ ἀκούονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μᾶς φέρουν ἡμέρας ὅλας ἐνωρίτερα τὰς ἐορτὰς αὐτὰς τοῦ χειμῶνος, τὰς κατ' ἐξοχὴν οἰκογενειακάς, ὅπου ὅλα αἱ οἰκίαι στολιζονται ὡς οἱ ναοὶ καὶ ὅπου πρὸς τὴν ἐστίαν, τὴν ἀκτινοβολοῦσαν φλόγα καὶ θερμότητά συνελθούζονται ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι. Ἐκεῖ ὁ πατήρ ἀπεκδύεται τὰ σοβαρὰ καὶ ἐπίσημον τοῦ ἀρχηγοῦ ὕψος, ἡ μήτηρ λησμονεῖ τὰς μεμφιμοιρίας καὶ τὰς παρὰ πόνον, ὁ γέρον πάππος καὶ ἡ γρῆκα μάμμη τοὺς γεροντικούς πόνους καὶ τὴν μουρμούραν τῶν, τὰ παιδιὰ τὰ βάζοντα τοῦ σχολείου καὶ τὰς ἀταξίας καὶ πονηρίας τῶν καὶ ὅλοι μαζὶ μετὰ χαρὰν ἀδολοὺ ἐνωμένοι εἴπερ ποτὲ διὰ τῶν τρυφερῶν τῆς ἀγάπης δεσμῶν πανηγυρίζουν τὴν μεγάλην ἐορτήν.

Μὴ νομίσῃς ὅμως σὺ ἡ ὁποία τόσους ὕμνους καὶ τόσους ψαλμοὺς τοῦ Christmas θὰ ἤκουσες καὶ θὰ ἔψαλτες τὰς ἡμέρας αὐτὰς, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐδῶ κάμνομεν τὸ ἴδιον. Ὅχι. Ἡμεῖς δὲν συνεπιθίζομεν νὰ προσευχώμεθα παρὰ μόνον εἰς τοὺς ναοὺς, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη, ὅχι πάντοτε δυστυχῶς. Ἡ φύσις μᾶς, ὁ χαρακτήρ μᾶς, ἡ ἰδιοσυγκρασίς μᾶς ἀπορρίπτει τὴν μυστικισμόν, φεύγει πάντοτε ὅ,τι ἰδίᾳ τείνει εἰς τὸν ἐξιδιαιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅσον καὶ ἂν ἐγίνκαμεν χριστιανοί, ὅσον καὶ ἂν λατρεύομεν τὸν ἰδρυτὴν τῆς μεγάλης θρησκείας τῆς ἀγάπης, οὐχ ἤττον εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μᾶς εἴμεθα πάντοτε ὀλίγον ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων, ὀλίγον εἰδωλολάτραι. Ἀπὸ ὅλας τὰς αἰρέσεις ἐκείνων ἐκληρονομήσαμεν πάντοτε κάτι, ἂν δὲν πλανῶμαι δὲ κατὰ τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς ἐορτὰς γινόμεθα οἱ πτωχοὶ ἰδίᾳ ὀλίγον ἐπικουρέιοι. Ὁ πλούσιος θὰ σπαταλῇ διὰ τὴν γαστρίαν του, ὁ πτωχὸς θὰ ἐξοδεύσῃ μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ του. Ἴσως καὶ θὰ δανεισθῇ ἀκόμη. Ἐὰν ἐκεῖ τὰ Χριστουγεννιάτικα εἶναι μεγάλη ἐορτὴ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἐδῶ εἶναι ἰδίᾳ μεγάλη ἐορτὴ τοῦ σώματος, ἐορτὴ τῶν αἰσθησέων, ἐορτὴ ἐν μιᾷ λέξει περισσότερο ὕλική παρὰ ψυχική, τὴν ὁποίαν δὲν συνοδεύει ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς, εὐλογεῖ ὅμως καὶ ἐξαγαγίζει ἡ οἰκογενειακὴ ἀγάπη.

Παιδικὴ ἐορτὴ. Δένδρον Χριστουγέννων.

Ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σας αὐτῶν συνθησείας ἐν μόνον πρᾶγμα ἀπε-

μνήθημεν ἡμεῖς ἐδῶ, τὸ Δένδρον τῶν Χριστουγέννων. Καὶ κατὰ τὴν γνώμην μου ὅχι ἀδικῶς. Τὰ παιδιὰ ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουν τόσο ὀλίγα τὰ μέσα τῆς διασκεδάσεως, παίζουσι τόσο ὀλίγον, πάντοτε ἀπρησολημένα, ὡς εἶναι μετὰ τὸ αἰώνιον μαρτύριον τῶν μαθημάτων, ὅστε καλὸν εἶναι ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ τῶν ἐορτῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς ἡμέρας κατ' ἣν ὁ Χριστὸς παιδάκι ὡς αὐτὰ ἔλθεν εἰς τὸν κόσμον, μετὰ τὰς ἐμφύτους βέβαια εἰς τὴν παιδικὴν φύσιν τοῦ ὁμοῦ τῶν παιγνίων, καλὸν εἶναι νὰ διασκεδάζωμεν καὶ αὐτὰ εἰδικότερον, περισσότερο, νὰ λαμβάνωμεν παίγνια καὶ δῶρα, νὰ γνωρίζωμεν φιλικὰ μετὰ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος βραδύτερον θὰ εἶναι ὁδηγὸς καὶ σύμβουλος τῶν εἰς τὸν μακρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἡ ἐορτὴ τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων ἔμεινε προνόμιον μόνον τῶν παιδιῶν τοῦ μεγάλου, τοῦ ἀριστοκρατικοῦ λεγομένου κόσμου· ἐνῶ τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων τάξεων μένουσι ἐξαιρετικῶς αὐτὰ ἐκτὸς τῆς ὥραίας αὐτῆς ἐορτῆς. Ἐδῶ δὲν ἐπεκράτησε μέχρι σήμερον ἡ συνήθεια τῶν δημοσίων Δένδρων, τῶν δημοσίων διὰ τὰ παιδιὰ διασκεδάσεων. Εἴμεθα ὅλοι οἱ μεγάλοι τόσο ἀπεροφημένοι μετὰ τὸν ἑαυτὸν μᾶς, μετὰ τὰς διασκεδάσεις μᾶς, μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις μᾶς, ὅστε εἰς τὰ καυμένα τὰ μικρὰ μίαν μόνον νὰ ἀναγνωρίζωμεν ὑποχρέωσιν, ἐν καθήκον: τὴν μελέτην καὶ ἐργασίαν.

Λοιπὸν ἀπὸ σήμερον ἡ ἔλλειψις αὕτη, ἡ ἀποξενόσασ τὰ μικρὰ ἀπὸ μίαν τόσο μεγάλην χαρὰν, θὰ πληρωθῇ. Ἀπὸ σήμερον κατ' ἔτος θὰ τελεθῆ μία τοιαύτη μεγάλη τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων ἐορτὴ διὰ τὰ παιδιὰ ὅλων τῶν τάξεων. Ὅ,τι ἐκάστη οἰκογένεια δὲν δύναται νὰ κάμῃ χάριν τῶν παιδιῶν τῆς εἰς τὸν οἶκόν τῆς, ἀποφεύγουσα τὰς μεγάλας δαπάνας, θὰ ἔχῃ εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Δένδρου ἐορτὴν μετὰ ἐλάχιστον σχετικῶς ἐξοδα.

Τὴν ἰδρυσιν τῆς ἐορτῆς ταύτης ἀναλαμβάνει τὸ Σωματεῖον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τὸ ὁποῖον συγχρόνως διὰ τῶν μικρῶν εἰσπράξεων τῆς ἐορτῆς θὰ βοηθήσῃ, ὡς συνήθως πράττει, τὰς ἐν τῷ Ἀσύλῳ του διαιωμένους ἐργατίδας.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὅλος ὁ μικρόκοσμος τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅλα τὰ παιδάκια τῆς πόλεως μᾶς θὰ ἐορτάσουν, θὰ παίζουσι, θὰ διασκεδάσουσι, θὰ ψαρεύσουσι δῶρα καὶ γλυκὰ κουφέτα, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Φιλομούσων, ὅπου θὰ τελεσθῇ ἡ ἐορτὴ τοῦ Δένδρου τῶν.

Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα οἱ γονεῖς θὰ δαπανήσουσι διὰ δῶρα καὶ παίγνια, τὰ αὐτὰ καὶ ὀλιγώτερα θὰ δαπανήσουσι καὶ διὰ τὰ δῶρα καὶ παίγνια τὰ ὁποῖα τὰ παιδάκια τῶν θὰ λάβωσι εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Δένδρου ἐορτήν. Τὸ ἀκριβέστερον παιγνιάκι, τὸ ὁποῖον ἡ τύχη θὰ τοὺς δώσῃ θὰ στοιχίσῃ μίαν δραχμὴν. Τὸ εὐθηνότερον δέκα πέντε μόνον λεπτά. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν ἐορτήν θὰ εἶναι μόνον μιᾶς δραχμῆς. Ὅστε μετὰ ἐλάχιστον πρᾶγματα οἱ γονεῖς τῶν Ἀθηνῶν, καὶ Πειραιῶς θὰ ἔχουν τὴν εὐχάριστον νὰ ὁδηγήσουσι τὰ μικρὰ τῶν εἰς ὠραιοτάτην παιδικὴν ἐορτήν, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ ἀπαιτηθῶσι διὰ τοῦτο, οὔτε πολυτέλειαι τῶν παιδικῶν ἀμφοτέρων, οὔτε στολισμοὶ πλούσιοι καὶ ἀνάμυστοι πρὸς τὴν μικρὰν ἡλικίαν. Ἀπλούστατα, μετὰ τὰ φορεματικάκι

τῶν τὰ καθαρὰ τοῦ περιπάτου, τὰ παιδάκια θὰ ἔλθωσι εἰς τὴν ἐορτὴν αὐτήν, ὅπου τὸ Δένδρον καταυγαζόμενον ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν χρυσῶν κηρίων, ὅπου ὀρχήστρα πλουσιωτάτη θὰ ἀνακρούῃ ζωηροτάτους χοροὺς, ὅπου παντὸς εἶδους παίγνια θὰ ἀναμένωσι καὶ ὅποθεν μετὰ τῶν ὠρῶν διασκεδάσουσι καὶ χαρὰν θὰ ἀπέλθωσι ἀποκομίζοντα καὶ τὰ ὠραία δῶρα τῶν.

Ἰδοὺ, φίλη μου, εἰς νεωτερισμὸς, ὁ ὁποῖος δεικνύει ὅτι προοδεύομεν εἰς τὸν πολιτισμὸν, διότι δὲν ὑπάρχει βεβήλιος μεγαλητέρα ἐνδείξις προόδου, ὡς ἡ πρόνοια, ἣν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες λαμβάνομεν διὰ τὰ μικρὰ, καὶ ἡ διὰ τοιοῦτων ἀπτόνων τρόπων ἐξωτερικεύσεις τῆς πρὸς αὐτὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης μᾶς. Καὶ εἶναι καιρὸς πλέον ἡ γυναικεία στοργὴ καὶ ἡ τὸσον φημιζόμενη μητρικὴ τρυφερότης νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ στενά ὄρια τῆς γαργύρας καὶ τῶν ἐπιπλήξεων καὶ τῶν φιλημάτων καὶ τῶν θωπειῶν μόνον πρὸς τὰ παιδιὰ. Εἶναι καιρὸς αἱ μητέρες τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς νὰ γείνωσι μητέρες τῆς νέας ἐποχῆς, δηλαδή φροντίζουσαι περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν τῶν σύμφωνα μετὰ τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανόνας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης.

Καὶ θὰ γείνωσι βέβαια, εὐθὺς ὡς ἡ ἐπιδιωκομένη πληρεστέρα ἀνάπτυξις τῆς γυναικῆς ἐπιτευχθῆ εὐθὺς ὡς τὰ περιωρισμένα ὄρια τῆς δράσεώς τῆς εὐρυθυοῦν ὀλίγον.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀκριβῶς αὐτοῦ, τῆς ἐπεκτάσεως δηλαδή τῶν ὁρίων τῆς δράσεώς μᾶς, ἐζήτησα σήμερον τὴν γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Βλασ. Γαβριηλίδου.

Μοναδική, φίλη μου, φυσιογνωμία, ἔκτακτος τύπος διὰ τὴν κοινωνικὴν μᾶς ἀναζύμωσιν καὶ διάπλασιν ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Διάνοιαν ἐξοχος, νοῦς μέγας, καρδιὰ ἔτι μεγαλητέρα. Ἐχει μέσα εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὸ αἷμα, εἰς τὰ νεῦρα τοῦ ὅλον τὴν ἠλεκτρισμὸν, ὅλον τὸ σθένος πολλῶν μαζὶ Ἀγγλων καὶ Ἀμερικανῶν μεταρρυθμιστῶν. Ἐρχετο τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ ἀπὸ τὴν δημοσιογραφίαν, ἀπὸ τὸν κλάδον δηλαδή τὸν ἰδικόν του, κατορθώσας νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τὰς ἀρχὰς τοῦ τῆς προοδευτικῆς, τῆς ἰδέας τοῦ τῆς νεωτεριστικῆς. Διὰ τὴν δὲ ζωὴν εἰς τὸ ἔργον του, διὰ τὴν κατωρθώσῃ, ὅπως ὅλα αἱ τάξεις ὠφελοῦνται ἐκ τῶν γραφομένων του, τὸν ἐννοοῦν, ὅπως τὸν αἰσθάνονται, τὴν ἐνστερνίζονται, ὅπως αὐτὸς ὁ ἴδιος χρωματίζει μετὰ δύναμιν καὶ μετὰ χαρακτήρα τὰς σκέψεις, ὡς διηρμήνευσεν, ἔθεσε καὶ ἔβλεπεν αὐτὸς πρῶτος καὶ μόνος τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Οὔτε ἀρχαϊστής, οὔτε χυδαϊστής. Δὲν ζητεῖ ἀπὸ τὸ λεξιλόγιον οὔτε τῶν Ἀνδριωτῶν, οὔτε τῶν Ἀργαριωτῶν τὰς λέξεις του. Τὰς ζητεῖ ἀπὸ τὴν ὁμιλουμένην ἐδῶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν γλῶσσαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀντιρρητικῶς ἡ γλῶσσα ἡ ζωντανή δι' ἡμᾶς, τὴν ὁποίαν ὅλοι μᾶς ἐννοοῦμεν ἀπὸ τῶν μάλλον σοφῶν καὶ ἀνεπτυγμένων μέχρι τῶν μάλλον ἀγραμμάτων.

Δὲν ἐξετάζω ἐνταῦθα τὴν ἐπίδρασιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει ἀναζυμώσεως τοῦ τόπου μᾶς. Αὐτὴν θὰ τὴν κρίνουν καὶ θὰ τὴν χαρακτηρίσουσι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ γράψωσι τὴν πολιτικὴν μᾶς ἱστο-

ρίαν. Ἀλλὰ ἐν γένει πόσα κοινωνικὰ ζητήματα, πόσα προοδευτικὰ ἰδέας, πόσα νέα πρᾶγματα δι' ὧν νέα ἀνοίγονται στάδια εἰς ὅλους τοὺς κλάδους ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἀφείλονται εἰς τὰς εἰσηγήσεις, εἰς τὰς νευρώδεις καὶ ἀπαράμιλλα ἄρθρα, εἰς τὸ νεωτεριστικὸν πνεῦμα τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ. Ὅ,τι νέον, ὅ,τι μέγα, ὅ,τι καλὸν τὸν συγκινεῖ. Εἶναι ἴσως ὁ πρῶτος ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐτῶν ἐνόησεν ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι γυναικείον ζήτημα, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησεν αὐτό, ὡς ὀλίγοι ἐκ τῶν συγχρόνων κοινωνιολόγων, ὁ ὁποῖος διετύπωσε τὰς περὶ αὐτοῦ ἰδέας του εἰς σειράν ἄρθρων ἄκρως ριζοσπαστικῶν, ἀλλὰ θαυμασίων, ὑπὸ τὸ ὄνομα ριζοσπάστης καὶ ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὑπερτάτην καὶ ἀπόλυτον τὴν ἀνάγκην τῆς κοινωνικῆς μᾶς ἐν γένει μεταρρυθμίσεως.

Ἡ ἰδέαι του περὶ τοῦ Γυναικείου Ζητήματος.

—Τὰς ἰδέας μου τὰς εἰσεύρετε, μοι εἶπεν ὁ κ. Γαβριηλίδης, διότι τὰς ἐξέθεσα ἐκτενεστάτα εἰς σειράν ὅλην ἄρθρων μετὰ τὸ ὄνομα ριζοσπάστης εἰς τὴν «Ἀκροπόλιν».

—Ναί, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ἐκεῖ ἐμελετήσατε τὸ ζήτημα τὸ γυναικείον ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, ὅτι ἐξηγήσατε γινώμας καὶ θεωρίας ἀπολύτους, χωρὶς εἰδικώτερον νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν κοινωνικὴν ἐν γένει τοῦ τόπου μᾶς ἀνάπτυξιν.

—Δὲν παραδέχομαι, μοι εἶπε, κλιματολογικὰς ἐπιδράσεις καὶ τὰ παρόμοια. Αἱ γυναῖκες εἶναι παντοῦ αἱ αὐταί, ἀφοῦ ἡ φύσις εἶναι ἡ αὐτή. Ἴσως ὑπάρχει διαφορὰ τις μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, ἥτις ὅμως θὰ ἐκλείψῃ εὐθὺς ὡς ἡ ἀνατροφή ἐκείνων ἀφομοιωθῇ πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν.

Τὸ κύριον ζήτημα εἶναι, προσέθηκεν, ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἐδῶ ὡς καὶ ἐκεῖ δούλη, ἂν καὶ ὁ τρόπος τῆς δουλείας εἶναι ἐδῶ διάφορος. Ὅπως δὲ ποτε ἔμωσεν ἡ γυνὴ παντοῦ εἶναι δούλη τοῦ ἀνδρὸς, ὁ ὁποῖος ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τῶν ἀρχῶν του, ἄλλοτε τὴν ἀφομοιεῖ πρὸς τοὺς ἀγγέλους καὶ ἄλλοτε ἀγνοεῖ πῶς χειρότερον νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ. Καὶ δὲν ἔχει ἀδικίαν. Ἡ ἐπὶ αἰῶνας ἤδη διδομένη εἰς τὴν γυναῖκα ἀνατροφή τὴν κατέστησεν ἂν δυσκόλως χαρακτηριζόμενον τὴν κατέστησε κρᾶμα περισσοτέρων κακιῶν καὶ ἐλαττωμάτων παρὰ ἀρετῶν, τὸ ὁποῖον ὁ ἀνὴρ μετὰ ὅλην τὴν ἐκ τῆς ἀνωτέρως ἀναπτύξεως ὑπεροχὴν του δυσκόλως ἐννοεῖ, δυσκόλως δύναται νὰ ψυχολογήσῃ.

Ἄλλ' αὐτή, ἥτις ἠναγκάσθη ὡς ἐκ τῶν νέων κοινωνικῶν καὶ βιωτικῶν ὄρων νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐμβαθύνῃ περισσότερο εἰς ἐαυτήν, ἐπέισθη ὅτι εἶναι ὑπαρκτῶς ἐντελῶς ὅμοια πρὸς τὸν ἀνδρᾶ, προικισμένη μετὰ τὴν αὐτὴν ἰκανότητα καὶ δύναμιν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς καὶ ὅτι μόνον ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, τῆς μορφώσεως, τῆς ἐξαρτήσεως τὴν καθίστα ὑποδεεστέρην ἐκείνου. Ἀναπτυσσομένη δὲ ὁσημέραι περισσότερο, ἤρχισεν νὰ αἰσθάνεται κατ' ἀναλογίαν τὸ βάρος τῆς δουλείας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη νὰ κύπτῃ, καὶ ὡς ὅλοι οἱ δούλοι ἐζήτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

—Φυσικώτατα ὁ ἀρχὸν καὶ κύριος ἀνὴρ ἀντίσταται, ὡς ἀντέστησαν οἱ φεουδάρχαι κατὰ τῶν ἐπαναστατησάντων δουλοπαροίκων· ὡς ἀντέστησαν οἱ βογιαῖροι κατὰ τῶν σκλάβων, καὶ ὡς ἀντέστησαν οἱ Ἀμερικανοὶ κατὰ τῶν μαύρων. Καὶ μεταχειρίζεται τὰ αὐτὰ μετὰ ἐκείνους ἐπιχειρήματα, μὴ

Και άλλην ακόμη είδησιν έχω να σοι αναγγείλω, τὴν διορισμὸν τῆς δος Μπουκουβάλα ὡς διευθυντρίας τοῦ Ἀρσακείου. Τὴν περὶ δος Μπουκουβάλα γνώμην μου γνωρίζεις καὶ ἐξ ἄλλων περιστάσεων εἰς τὴν προσεχῆ μου ὄμως θὰ σοὶ γράψω ἐκτενέστερον περὶ αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιδράσεως, ἣν δύναιται νὰ ἐξασκήσῃ εἰς τὸ Ἀρσάκειον.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ὅταν μὲν ἡ ἐλπίδα στήν καρδιά καὶ τὴν λούζην μὲ τὴ λάμψη τῆς χαρᾶς, τότε ἄς εἶνε ὄσφ θέλει συγγρηιά, τότε ἄς πνέη ὄσφ θέλει ὁ βορριάς.

Μὰ ὅταν λύπη αὐλακώρη τὴν καρδιά καὶ τὴν πνίγουν εἰ καὶ μοῖοι τῆς συγγρηῖας, πλάκα τάφου εἶνε τότε ἡ συγγρηιά, πρὸς τὴν Χάρου εἶνε τότε ὁ βορριάς.

Τὶ μορεῖ νὰ σκοτεινιάσῃ τὴν χαρὰ ποῦ σὰν σιθῆσιν σὰν αὐτῆς γεγρηβολεῖ; Μὰ τὴν λύπη, μὰ τὴν μαύρη συγγρηῖα τὸ σκοτάδι τὴν μαυρίζε πειδὸν πολὺ.

Ἄχ! σὰν βλέπῃ νὰ προβαίνει ἡ ματιὰ τοῦ χειμῶνα τὴ μορφή τῆ σκοτεινῆς, εὐτυχία στή χαρούμενη καρδιά, δυστυχία εἰς ἐκείνην ποῦ πορεῖ.

9|10|96

Ξανθόπη | Καλοσύνη

ΣΑΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

Ἀρχαὶ ὀταδίου Β'.

Ἡ πρώτη ἡμέρα μου εἰς τὸ Conservatoire ἦτο Δευτέρα καὶ δι' αὐτὸ θεωρῶ ἕκτοτε προνομιοῦχον τὴν ἡμέραν αὐτήν. Καὶ ὄμως οὐδέποτε ἡ ὑπερηφάνειά μου, ἡ δειλία μου, ἐδοκιμάσθη τόσον, ὅσον κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἡμέραν. Ἡμῆν τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐμπαιγμῶν, τῶν σαρκασμῶν, τῶν παλαιότερων τροφίμων. Ἡμῆν δὲ τόσον μάλλον δυστυχεστέρα, ὅσον ἠσθκνύμην, ὅτι ἀληθῶς ἤμην ὀλίγον γελοία. Ὁ κ. Pruvost ἔκαμεν ἐναρξιν δι' ἐπαναληπτικῆς τινας ἐξετάσεως ὄλων τῶν νεοφοίτων. Ὅταν ἤλθεν ἡ σειρά μου νὰ ἀπαγγείλω, κατέστην ἀμέσως τὸ ἀντικείμενον πικρῶν ἐμπαιγμῶν. Ὁ καθηγητὴς μὲ ἐκάθισεν ἀμέσως καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν θὰ εἰργάζετο μαζὶ μου πρὶν ἢ μάθω νὰ κραδαίνω τὴν φωνήν μου.

Ἐρρίφθην εἰς τὴν ἐργασίαν μὲ ὄλην μου τὴν δύναμιν. Αἱ ἀπὸ καουτσούκ σαφῆρι ζῆναι ἀχώριστοι τῆς γλώσσης μου σύντροφοι. Τὰς ἐδάγκανα λυσοσῶδως, ὅταν ἐπρόφερα τὰ ροξοσπῶσα κατ' αὐτῶν ὄλον τὸν θυμὸν μου διὰ τὰς δυσκολίας ἃς ἀπῆντων εἰς τὴν προφορὰν αὐτῶν. Ἡνοιγα ὑπεμέτρως τὸ στόμα καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βράδου καὶ ἀπὸ τὸ βράδου πολλὰκις ἕως τὸ πρῶτ' κλεισμένη εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἐγυμναζόμην εἰς τὸ le de de te. Ὡ! εὐλογημένα αἱ ὄραϊ τοῦ μαρτυρίου μου ἐκείνου! Πόση χαρὰ δέ, ὅταν κατάρθωνα νὰ προσφέρω χωρὶς νὰ γίνωμαι γελοία τὴν φράσιν: Un très gros rat dans un très grand trou. Πόση λύσσα μὲ κατελάμβανε καὶ πόσα μαλλιά μου ἐξεριζώονα καὶ πόσα δάκρυα φαρμακερὰ ἔχονα μέσα εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν τρύπαν. Ἡ μητέρα μου μὲ ἐσθκωνεν εἰς τὰς ἐξ τὸ πρῶτ'—πῶς ἀγαποῦσα τὸν πρῶτον ὕπνον—διὰ νὰ ἀσκοῦμαι εἰς τὴν προφορὰν τοῦ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΥΠΑΡΧΙΣ ΑΦΑΝΗΣ

A.

Ἡμῶν τὸ δευτερότοκον τῶν γονέων μου τέκνον. Ἡ κατὰ ἕν ἔτος μεγαλειτέρα ἀδελφή μου ἐγένετο κατὰ τὴν γέννησιν τῆς δεκτῆ μετὰ χαρᾶς, ὁ δὲ μετ' ἐμὲ ἀδελφός μου μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἐγὼ, μετὰ τῶν δύο, διήλθον ἀπαρτήρητος, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀρκετὰ ἀγαπωμένη, ὥστε νὰ μὴ παραπονοῦμαι.

Ὅταν ἀναπολῶ λεπτομερῶς τὰ συμβάντα τῆς παιδικῆς ζωῆς μου, εὐρίσκω ταύτην κατὰ τὸ φαινόμενον ἐντελῶς ὁμοίαν πρὸς τὴν τῆς ἀδελφῆς μου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ Ἰουδίθ, ἀπὸ παιδῶν ἐτι εἶχε τὸ προσὸν νὰ ἐλκύνῃ τοὺς περὶ αὐτήν, ἐν ᾧ ἐγὼ ἐστερούμην ἐντελῶς αὐτοῦ.

Ἐάν, παίζουσαι, ἐπίπτομεν κατὰ γῆς, ἐγὼ ἠγειρόμην παρευθὺς, ἐντροπυμένη διὰ τὴν στάσιν μου, ἐν ᾧ ἡ Ἰουδίθ παρεπονεῖτο τόσον χαριέντως, ἐφώαζεν εἰς βοήθειάν τῆς μετὰ τόσης γλυκύτητος, ὥστε φιλήματα καὶ ζαχαρωτὰ ἐδίδοντο πρὸς αὐτὴν ἀπειδῶς, ὅπως τὴν παρηγορήσωσι.

Ὅτε μᾶς εἰσῆγαγον ὡς ἐσωτερικὸς εἰς τὸ σχολεῖον, ἐγὼ ἔν καὶ

ἀηλιτισμένη, διότι ἐγκατέλιπον τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν, ἀπέκρυφα τὰ δάκρυά μου, ἡ Ἰουδίθ ὄμως ἐκρεμάσθη εἰς τὸν τράχηλον τῆς μητρός μου καὶ μετὰ δυσκολίας ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἀποπάσσωσιν ἐκείθεν. Ἐν τούτοις τὴν ἐπαύριον κατὰ τὸ διέλειμμα ἐκείνη μὲν ἔπαιξε μὲ πολλὴν εὐθυμίαν, ἐγὼ δὲ ἔκλαιον ἐν τῷ ναύτω.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ μήτηρ μου ἔλεγε πρὸς τινὰ κυρίαν ἣν συνήτησεν εἰς τὸ ἐντευκτήριον:

Κατ' ἀρχὰς ἐπίστευσα ὅτι θὰ ἠναγκαζόμην νὰ ποσῶ τὴν Ἰουδίθ τοῦ σχολείου, διότι ἡ μικρὰ αὐτῆ εἶναι εἰς ἄκρον εὐαίσθητος ἡ δευτέρα εἶναι παιδίον ἀγαθόν, δεχόμενον τὴν ζωὴν ὑπ' οἰανδήποτε ὄψιν καὶ ἂν τῆ παρουσιάζεται αὐτῆ καὶ διὰ τοῦτο θὰ εἶναι πολὺ εὐτυχιστέρα ἀπὸ τὴν πρωτότοκον.

Τὸν καλὸν αὐτὸν οἰωνὸν παρεδέχθη.

Ἠγάπων τὴν μελέτην, ἐπόθουν νὰ ἐπιτύχω, καὶ οἱ βαθμοὶ μου ἦσαν πάντοτε καλοὶ, ἐν τούτοις εἰς τὸ τέλος τοῦτέτους πάντες ἐξεπλήττοντο, διότι ἐγὼ ἐλάμβανον βραβεῖα ἐν ᾧ ἡ Ἰουδίθ δὲν εἶχε τοιαῦτα.

Ἡ ἀδελφή μου εἰργάζετο πολὺ ὀλίγον, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μία ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις τῆς ἔκαμε κρότον, τὴν ἀνεγίνωσκον μεγαλοφώνως ἐν τῇ τάξει, τὴν ἀντέγραφον εἰς τὸ χρυσοῦν βιβλίον κα μόνη αὐτῆ ἔκθεσις τῆ εἶδος φήμην συγγραφῆς.

Ὅλοι ἔλεγον: αὐδὲν εἶναι παράδοξον νὰ λαμβάνῃ ἡ Μάρθα τὸ βραβεῖον, ἐν ᾧ ἡ ἀδελφή τῆς γράφει καλλίτερον αὐτῆς!

Τῶν σχολικῶν ἐτῶν μου διετήρησα γλυκεῖαν καὶ ἡρεμον ἀνάμνησιν καὶ σθεναρὰς τινὰς φιλίας, ἀλλ' ἡ ἀναχώρησίς μου ἐκ τοῦ σχολείου μόλις παρετηρήθη, ἐν ᾧ ὄλοι αἱ σύντροφοί μου ἀλιθίσαν διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ἰουδίθ.

ρ συνοδευομένη ἀπὸ τὸ πιάνο μου. Κάθε πρῶτ' ἐξεφωνοῦσα οὕτω μίαν ὄλην ὄραν, ρα, ρε, ρι, ρα, ρολ. Ἡ μητέρα μου ἀπεκοιμᾶτο ἤσυχος εἰς τὴν μελωδικὴν αὐτὴν γάμμαν, ἀλλὰ δυστυχία μου ἐν ἔπαυσι. Ἡ σιγὴ μου τὴν ἐξύπνη ἀποτόμως καὶ αἱ ἐπιπλήξεις καὶ αἱ φωναὶ μὲ ἐπανέφεραν εἰς τὴν μουσικὴν μου.

Τέλος ἔφθισεν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐδήλωσα εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅτι ἤξευρα νὰ κραδαίνω τὴν φωνήν μου καὶ νὰ προσφέρω. Ἡκολούθουν ὄλα τὰ μαθήματα. Εἰς τὰς ὄλας τὸ πρῶτ' ἦτο τὸ μάθημα τῆς στάσεως καὶ τῶν κινήσεων. Τὸν καλὸν μᾶς πατέρα Ἠλίαν! Πόσας γενεὰς καλλιτεχνῶν δὲν ἐμόρφωσε! Καὶ πόσον κωμικὸν καὶ διασκεδαστικὸν τὸ μάθημά του! Εἰς δύο γραμμὰς, αἱ μικραὶ ἐμπρὸς καὶ αἱ μεγάλαι ὀπίσω, ἡ ἤρχιζε: Ἐν, δύο, τρία. Καὶ τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν, ὁ πατὴρ Ἠλίας ἐφώναζε καὶ ἡμεῖς ἐν χορῷ ἐπανελαμβάνομεν: Il est là, j' en suis sûre. Ἄ! πῶς τὴν ἐπεριπαίζαμεν τὸν καυμένον, μὲ τὸ ναπολεόντινον πρόσωπόν του καὶ τὴν μὲ τὸν ταμβάκον πάντοτε στολισμένην μύτην του. Τὸ μάθημά μας, μετὰ διαφόρους ἄλλας μιμικὰς ἀσκῆσεις, ἐτελείονε εἰς τὴν ὑπόκλισιν. Ὡ! πόσον εἰδῶν ὑποκλίσεις, θεέ μου! καὶ πόσον χαίρω, ὅτι τὰς ἔμαθα ὄλας: Πρῶτον τὴν ὑπόκλισιν πρὸς κυρίαν σεβαστήν: Κυρία! μικρὰ καὶ ταπεινὴ ὑπόκλισις, μὲ τὴν κεφαλήν ὀλίγον ταπεινωμένην μὲ τὸ βλέμμα μεταξὺ τῶν βλεφάρων.

Ἐπειτα τὴν ὑπόκλισιν πρὸς τοὺς βασιλεῖς, τὴν ὑπόκλισιν πρὸς τὴν μνηστῆρα καὶ τὴν ὑπόκλισιν πρὸς τὸ κοινόν. Ὡ! ὁ χαιρετισμὸς αὐτός, πολὺ μέγας, πολὺ χαμηλός, μὲ τὸν θόρυλλον ἀνυψούμενον, μὲ τὸ βλέμμα περιλαμβάνον ὄλην τὴν αἴθουσαν, μὲ τὸ μειδίαμα ὄλον χαρὰν καὶ γοητεῖαν ἀποσπῶν, μὲ τὸν βραχίονα καμπτόμενον εἰς στρογγύλον καὶ σημαῖνον! Ὡ! ἀκόμη! . εἶμαι κατασυχνημένη. Ἐγὼ εἰς τοὺς πρὸς τὸ κοινὸν χαιρετισμούς μου λησμονῶ πάντοτε τὴν τέχνην.

B.

Εἰς τὰς παλαιὰς αὐτὰς ἀναμνήσεις ἐπαναβλέπω ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς νεανίδας τῶν δέκα ἐπὶ καὶ δέκα ἐξ ἐτῶν, ὡς εἴμεθα τότε.

Ἡ ἀδελφή μου ὑψηλὴ, κομψή, μελαγχροινὴ μὲ ὀφθαλμούς κυανοῦς, μαυροδεμένους, εὐθυμοτάτη, ἀεικίνητος, ἐνδιαφερομένη καὶ διὰ τὰ μαθηματικώτερα πράγματα τοῦ βίου καὶ δίδουσα εἰς αὐτὰ σημασίαν, ἣν κατάρθου νὰ παραδέχονται καὶ οἱ ἄλλοι.

Ἐγὼ, οὔτε ὠραία, οὔτε ἄσχημος, ὀλίγον ἄχαρις μὲ τοὺς φαιεὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὴν καστανὴν κόμηγ μου, μετρίου ἀναστήματος, ἤσυχος, μὴ ἐλκύουσα τὸ βλέμμα, οὐδὲ συγκρατοῦσα αὐτὸ ὅτε ἐσχάτως ἐπίπτεν ἐπ' ἐμοῦ, ἐκφράζουσα ψυχρῶς πράγματα ἄτινα ζωηρῶς ἠσθάνομην, ἐν ᾧ ἡ Ἰουδίθ περιέγραφε μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπιπόλαια αἰσθήματα, ἄτινα ποσῶς δὲν ἠσθάνετο.

Ἐνίοτε οἱ διαρκεῖς τῆς ἀδελφῆς μου θρίαμβοι μὲ ἐψύχαινον ὀλίγον, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὄμως ὑπέκλυτον καὶ ἐγὼ εἰς τὸ γόητρόν τῆς.

G.

Πλείστα ἔτη παρήλθον χωρὶς νὰ ἐπιφέρουν οὐδεμίαν μεταβολὴν εἰς τὴν ὑπαρξίν μου.

Μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ Ἰουδίθ ἤρεσκε πολὺ, χωρὶς ὄμως καὶ νὰ παρουσιασθῇ γαμβρὸς ἀξίος λόγου. Ἡ μετρία ἡμῶν πρὸς, ὁ πολυτελής, σχετικῶς, βίος ἡμῶν καὶ αἱ μεγάλα δαπάναι, ἃς ὁ ἀδελφός μας ἔκαμεν, ἦσαν πρῶτον τρόμου διὰ τὰς οἰκογενεῖας.

Οἱ γονεῖς μας ἤρχιζον ν' ἀνησυχῶν διὰ τὸ μέλλον, ὅτε ἡ ἀδελφή

Τρελλαινομυ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ δίδομαι ὄλη εἰς τὸ κοινόν. Μοὶ ἐκδήλοῦ τὴν εὐχρηστίτην του. Τὸ εὐχρηστῶ ὡς ἔσον καὶ ὄχι ὡς διδάσκαλον.

(Κατὰ τὸ γαλλικόν)

Σάρα Βερνάρ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐυεργετικοὶ νόμοι ὑπὲρ τῆς γυναίκος ἐν Ἀγγλίᾳ. Τῆς γυναίκος ἀποχωριζομένης τοῦ ἀνδρὸς διὰ λόγους ἀσυμφωνίας, χαρακτηρῶς ἡ κακῆς τοῦ συζύγου συμπεριφορᾶς, ἡ ἀνατροφή καὶ διατήρησις τῶν τέκνων μέχρις ἡλικίας 16 ἐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν μητέρα. Ὁ σύζυγος ἐφείλει νὰ πληρῶνῃ ἀναλόγως τῶν μέσων, ἄτινα διαθέτει καὶ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. Μηνιαίαν εἰς τὴν γυναῖκα ἀποζημίωσιν ἀπὸ 50 φρ. καὶ ἄνω δι' ἕκαστον τέκνον.

Γυναῖκες ἐκλογεῖς. Κατὰ τοὺς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ψηφισθέντας νόμους δικαίωμα ψήφου ἀπέκτησαν αἱ γυναῖκες τῆς ἐπικρατείας Wyoming ἐν Ἀμερικῇ, τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰσημερινοῦ, τῆς νήσου τοῦ Μάν, τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Μεσημβρινῆς Αὐστραλίας, τῆς ἐπικρατείας τοῦ Κολοράδου, τῆς ἐπικρατείας Οὐτάχ καὶ τῆς Αὐστρίας.

Γυναῖκες διαχειρίστριαι. Ψῆφον διοικητικὴν ἀπέκτησαν αἱ γυναῖκες εἰς Ἀγγλίαν, εἰς Σκωτίαν, εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος εἰς τὰς ἐπὶ ἀποικίας τῆς Αὐστραλίας, εἰς τὰς ἐπὶ ἐπαρχίας τοῦ Καναδιανοῦ Δομινιόν, εἰς τὰς τρεῖς Σκανδιναυικὰς χώρας τῆς Σουηδίας, Φιλανδίας καὶ Ζηλανδίας, εἰς τὰς δέκα πέντε ἐπαρχίας τῆς Κιολιθανίας, εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, Κροατίαν καὶ Ρωσσίαν. Εἰς τοὺς δήμους τῆς Οὐσφαλίας, τοῦ Σχλόβιν-Χολστάιν, τοῦ Βρουνσβίχ καὶ τῆς Σαξωνίας, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἰς τὸ Κανσὰς καὶ εἰς τὸ Μίχιγαν.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Καὶ τοὺς χρονίους καὶ τοὺς παροδικούς ρευματικούς πόνους ὠφελοῦν μάλλον αἱ ἐπὶ τόπου ἐξωτερικαὶ ἐντριβᾶι. Ἡ τὰ ἐσωτερικῶς λαμβανόμενα φάρμακα. ἄτινα πολλάκις καὶ σπουδαίως βλάπτουσι τὸν στόμαχον, ἐνῶ διὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπενεργείας τὸ αὐτὸ παρῆται εἰς τὸν ὀργανισμὸν φάρμακον, μετὰ τοῦ ἰδίου ἢ καὶ μειζονος ἀποτελέσματος. Πρὸς τοῦτο μεταχειρίζονται καθ' ἡμέραν τὴν ἐξῆς αἰοιφήν.

Λύπος βενζινοειδῆς 100 γραμμάρια, ὀξὺ salicylique 10 γραμ. Ἐκχύλισμα τερρεβενθίνης 10 γραμμάρια.

Ἡ ὕδροθεραπευτικὴ ἐπίσης εἶναι τὸ κάλλιστον θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τῶν ρευματισμῶν, ἐπὶ ἀρθριτικῶν πόνων, οἵτινες συνεπιφέρουν πολλὰ κακά.

Ἐλλείπει ὕδροθεραπευτικῶν μέσων δέον νὰ καταφεύγουν εἰς μεταλλικὰ ὕδατα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἀπεδείχθη λίαν τελεσφόρος, βελτιοῦσα οὐσιωδῶς τοὺς χρονίους ἰδίως οευματισμούς.

τοῦ πατρός μου, μεταβαίνουσα εἰς Αἴξ, ἐπρότεινε νὰ παραλάβῃ μεθ' ἐαυτῆς τὴν Ἰουδίθ, λέγουσα ὅτι ἐν τῇ πολυαριθμῶ τῶν λουτρῶν κοινωνίᾳ, κατὰ τὰς καθημερινὰς συναναστροφὰς, θὰ παρετηρεῖτο ἡ καλλονὴ τῆς Ἰουδίθ καὶ θὰ ἐπετύγχανεν ἴσως λαμποῦν τινα γάμον. Ἡ συναίνεσις δὲν ἐβράδυνε νὰ δοθῇ καὶ ἡ Ἰουδίθ ἀνεχώρησε δι' Αἴξ, ἡμεῖς δὲ μετέβημεν, ὡς συνειθίζομεν κατ' ἔτος, νὰ διέλθωμεν καιρὸν τινα εἰς τὸ Δινάρ.

Δινάρ! Ἀδύνατον νὰ εἶπω ὁποῖαν εὐτυχίαν καὶ θλίψιν συγχρόνως μοὶ ἀναπολεῖ τὸ ὄνομα αὐτό! Ἐγγίζω εἰς τὰς σπουδαιοτέρας τοῦ βίου μου ὄρας, αἵτινες διηγεκῶς διέρχονται τοῦ νοῦ μου καὶ ἐν ᾧ αἰσθάνομαι ὅτι θὰ γράψω ἱστορίαν, ἣτις θὰ φανῇ συνηθεστάτη, βλέπω ἐν τούτοις αὐτὴν γεγραμμένην μὲ φλογερὰ γράμματα.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου ἀνεχωρήσαμεν καὶ οἱ τέσσαρες: ἦτοι ὁ πατὴρ μου, ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ.

Ἡ ἔπαυλις μας ἔβλεπε πρὸς τὸν κόλπον τοῦ Rance.

Ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου μου εἶχον μαγικὴν θέαν καὶ κατὰ τὰς ὄρας τῆς παλιρροίας ἐβλέπομεν πολυαριθμούς λέμβους, ἐρχομένας ἐκ Rance, νὰ διέρχονται μὲ ἀναπεταμένα τὰ ἰστία. Ἠγάπων περιπαθῶς τὴν θάλασσαν καὶ ἂν καὶ ὁ ἐν Δινάρ βίος ἡμῶν ἦτο πολὺ ἤσυχος, δὲν ἐστενοχωροῦμην ποτὲ κατὰ τὴν ἐκεῖ διανομήν μας.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Τοῦλα Κόκκαλη

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΚ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗΝ

Ἡ ἡμετέρα εἰταιρία πωλεῖ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν πελάτην, οὕτως ὥστε νὰ παρέχῃ αὐτῷ διπλάσιαν οἰκονομίαν, δηλαδή, τὴν ὀφέλειαν εἰς τὸν πωλοῦντα χονδρικῶς καὶ λίαν ἱκανοποιητικὴν εἰς τὸν ἔμπορον τῆς λιανικῆς πωλήσεως, συμποσομένην ἀπὸ 5 μέχρι 200 δραχμῶν ἐφ' ἑνὸς μόνου ὥρολογίου. Λιανικῆς πωλήσεως ὥρολογιοῦ καὶ ἀδαμαντοπῶλαι, πωλοῦντες ὀλίγα μόνον ὥρολόγια καθ' ἑκάστην, θὰ ὀφελῶνται παραπολὺ ἐξ ἑκάστου πωλομένου ὥρολογίου πρὸς κάλυψιν τῶν γενικῶν τῶν ἐξόδων.

Τὴν εἰδικὴν ταύτην ἐργασίαν μας κατασκευάζομεν ἐκ γνήσιου μόνον ἀργύρου ἢ χρυσοῦ Remontoirs.

Ἐνεκα κλειδῶς μηχανισμὸς ὥρολογίων εἶνε ἡ σπουδαιότερα καὶ ἡ ὀφελιμότερα ἐφευρέσεις τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἄντι νὰ ψηλαφῶμεν τὸ θυλάκιον νὰ εὐρωμεν τὸ κλειδίον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκομεν σφεδρὸν πάντοτε νὰ γέμῃ κόνεως—ὅπερ αὐτὸ ἀκριβῶς καταστρέφει τὸ ὥρολόγιον—ἀλλὰ διὰ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης μόνον ἔχει τις νὰ στρέφῃ ὀδοντωτὸν κι κομβίον, συνηρμοσμένον εἰς τὸ ἐκκρεμῆς (ἢ anello), τοιοῦτοτρόπως χορδίζει τις τὸ ὥρολόγιον καὶ κανονίζει τοὺς δείκτας διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου.

Πᾶς, ὅστις μεταχειρισθῆ τοιαῦτα ὥρολόγια οὐδέποτε θὰ λάθῃ ἀνάγκην ἄλλου.

Τὰ ἡμετέρα ὥρολόγια εἶνε πανταχοῦ γνωστὰ ὡς τὰ κάλλιστα ἐν τῇ ἀγορᾷ, υπερβαίνοντα ὅλα τὰ ἄλλα καὶ διὰ τὴν λεπτότητα τῶν κινήσεων τῶν καὶ διὰ τὴν ἀκριβείαν τοῦ χρόνου καὶ διὰ τὴν εὐθηνίαν τῶν.

Τὸ ἡμέτερον ἐργοστάσιον, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἐν ἔτει 1852 διαδεδομένον ἀπανταχοῦ, ἀπέκτησε φήμην καὶ ἔσχε τὰ πρῶτα βραβεῖα παρ' ὄλων τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων. Οὐδὲν ὥρολόγιον ἐξέρχεται τοῦ ἡμετέρου ἐργοστασίου ἄνευ ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως καὶ ἐπαληθεύσεως, ὅτι εἶνε ἕτοιμον δι' ἄμεσον χρῆσιν. Ἐκαστον ὥρολόγιον τίθεται ἐντὸς κομψῆς μεταξίνης θήκης (Μογοσσο) καὶ συνοδεύεται ὑπὸ τὴν ἐγγύτησιν τριῶν ἐτῶν.

Ἐργοστασὶς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἐργοστασίου ἀγοραστὴν ὥρολόγιον ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἐὰν ἡ ἀγορά του δὲν τῷ παρεῖγε πληρεστάτην ἱκανοποίησιν.

Ἐνεκα τὰ πράγματα πωλημένα στέλλονται ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους καὶ τελωνειακοῦ δασμοῦ, πληρωμένου ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς ὅτιδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου οὕτως, ὥστε ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐνοχλήσεως ἢ τυπικότητος διὰ τὸν παραλήπτην.

Ἐνεκα αἱ ἐπιδορθεύσεις, διαρκούσης τῆς τριετοῦς ἐγγυήσεως, ἐκτελοῦνται δωρεάν, ἐὰν τὸ ὥρολόγιον διαβιβάσθῃ εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ γραφεῖον.

Τὰ ἀκόλουθα τοῖς μετρητοῖς καὶ ἄνευ ἐκπτώσεως.

- A'. Remontoirs ὥρολόγιον ἐκ γνήσιου ἀργύρου ἐσφραγιμένου, ἐργαζόμενον ἐπὶ ἑξ ρουμβινίων, ἔχον χρυστάλλινον ὕελον δυνάτον καὶ διαρκές 15 Δρχ.
- AA'. Τὸ αὐτὸ μετὰ διπλῆς ἀργυρᾶς κομψῶς ἀλύσεως ἐγγεγλυμμένης 23
- B'. Remontoirs ὥρολόγιον καρατίων 18 χρυσοῦ ἐσφραγισμένου, ἰσχυρὸν ἄνευ κινήσεως κλειδῶς, ἐργαζόμενον ἐπὶ 13 ρουμβινίων μετὰ χρυσοῦν ἢ χαλυβδίνων δεικτῶν (ἐκ μηχανῆς στρεφομένης) μετὰ μικροῦ ἡλιακοῦ ὥρολογίου, ἐγκεχαρᾶμενον δι' ὠραίων σχεδίων, ἐκ μηχανῆς λείως στιλβωθείσης, μετὰ μονογραμμάτος τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ σημάτων κλπ. 45
- BB'. Τὸ αὐτὸ ὡς τὸ B' μετ' ἰσχυρᾶς διπλῆς θήκης καρατίων 18 χρυσοῦ, ἐξαιρετον καὶ πολὺ κομψὸν ὥρολόγιον 60
- C'. Βασιλικὸν χρονόμετρον καρατίων 18 χρυσοῦ, ἀνώτατον ἄνευ κλειδῶς κινήσεως ἐπιμελεστάτης ἐργασίας καὶ λίαν διακρινόμενον ἐπὶ ἀνοχῆς 90
- CC'. Τὸ ἴδιον ὥρολόγιον μετὰ διπλῆς καὶ ἐκτάκτου ἰσχυρᾶς θήκης καρατίων 18 χρυσοῦ, τεχνιέντως ἐγγεγλυμένον, μηχανῆς στρεφομένης ἢ λείως στιλβωμένης μετὰ μονογραμμάτος ἀρχικῶν γραμμάτων κλπ 125
- D'. Αὐτοκρατορικὸν ἡμερολόγιον χρονόμετρον, δεικνύον τὴν ἡμέραν, τὴν ἐβδομάδα, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ μηνός, ἐργαζόμενον ἐπὶ 18 ρουμβινίων, μεθ' ὄλων τῶν τελευταίων βελτιώσεων καὶ ἐφευρέσεων, ἐν τῶν καλλίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων κατασκευασμένων ὥρολογίων, τὸ τοιοῦτον οὐδέποτε πωλεῖται ἀπὸ ἐμπόρους λιανικῆς πωλήσεως ὀλιγώτερον τῶν 500 δρ. 225

Ἐνεκα τὰ ὥρολόγια μας κατασκευάζονται εἰς διάφορα μεγέθη μεγάλα καὶ μικρὰ (εἰς κυβρούς καὶ κυρίας) ἄνευ διαφορᾶς τιμῆς.

Παλαιὰ ὥρολόγια, παλαιοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου θὰ λαμβάνονται ἐπὶ πληρωμῆς εἰς τὴν ὑψίστην ἀξίαν τῶν, ἐὰν διαβιβάσονται εἰς δέμα ταχυδρομικὸν εἰς τὴν διεύθυνσιν μας.

Τὰ ἐμβάσματα δύναται νὰ γίνονται εἴτε ἐπὶ ταχυδρομικῆς παραγγελίας, Cheque, τραπεζικὰ γραμμάτια, (ἔννοια γραμματόσημα διὰ μικρῶν ποσῶν) ἐξ Ἑλλάδος ἢ ἐξ ἄλλων μερῶν διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, διευθυνομένης πρὸς τὸν διευθυντὴν.

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς πελάτας μας νὰ θέτωσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς των εὐανάγνωστον τὴν διεύθυνσιν των διὰ νὰ ἀποφεύγωμεν σφάλματα καὶ ἀναβολὰς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μας κλπ.

Ἐὸ μόνος σκοπὸς μας εἶνε νὰ ἱκανοποιῶμεν ἐφ' ὅσον δυνάμεθα τοὺς πελάτας μας, γνωρίζοντες, ὅτι τοῦτο εἶνε ἡ καλλίστη εἰδοποίησις τῶν ἔργων μας, καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀπαξ ἐισελθόντες εἰς σχετικὰς ἐργασίας μεθ' ἡμῶν, ἀσμένους θὰ μᾶς συσταῖνον εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωρίζομεν τῶν.

Διεύθυνσις δι' ἐπιστολάς καὶ διαταγὰς

Πρὸς τὸν Κύριον διευθυντὴν

C. M. HOSALI

7. Red Lion Court, London E. C.

**Ἐχομεν ἀνάγκην νοήμονος τινος προσώπου διὰ κάθε τόπον νὰ ἐνεργῇ ὡς ἡμέτερος πράκτωρ. Οὐδεμίαν εἰδικὴν γνώσιν ἀπαιτεῖται καὶ χωρὶς νὰ ἀμελῇ τὴν παροῦσαν ἐνασχόλησίν των. Καλὸν μισθὸν καὶ παραγγελίας. Ἐξαιρέτως εὐκαιρία δι' ἐπιτήθειον νέον ἢ νεάν*

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΟΥΒΡ

125—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—125

Ἐνεκα τὰ εἶδη τῆς ὑαλοφυρῆς, ὅλα αἱ συσκευαί τῆς τοπέζης καὶ τοῦ τέφου, ἐκ φαίνε καὶ πορσελάνης, ὅλοι οἱ πολῦτιμοι χρυστάλλοι εἰς εἶδη ἀπολύτου χρησιμότητος καὶ ὑπερτάτης πολυτελείας. ὅλα τὰ εἶδη τῶν φωτισμῶν ἀπὸ τῶν μικροσκοπικῶν κανδύλων μέχρι τῶν κολλοσιαιῶν λαμπρῶν καὶ τῶν ὠραίων πολυελαίων, ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀνθοδοχῶν καὶ τῶν κομψοτεχνημάτων τῶν τραπέζων εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Αἰόλου κατάστημα τοῦ κ. Κανελοπούλου.

Ἐνεκα δὲ τῆς μεγάλῃς ἐν αὐτῷ ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ κυκλοφορίας, ἔνεκα τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν οἴκων, παρ' ὧν ἐφοδιάζονται πάντα τὰ εἶδη τῶν κατετάμημα τούτου, αἱ τιμαὶ του εἶναι κατώτεροι ὅλων τῶν ἄλλων κατὰ 40 ο/ο.

ΓΑΛΛ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ Τὸ Kephir, τὸ ἄριστον αὐτὸ γάλα, δι' ἀσθενεῖς στομάχους καὶ δι' ἀναρρωθόντας ἐν γένει, κατασκευάζεται καὶ παρ' ἡμῶν, μόνον παρὰ τῆς κ. Τσάρα, ἣτις τὸ πωλεῖ εἰς τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ. Συνιστᾶται θερμῶς παρ' ὄλων τῶν ἰατρῶν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἐνεκα τὸ φαστὸν ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποδηματοποιείου τῶν Κυρίων ἐπὶ τῆς μηνὸς σπουδάζει ἐκ τοῦ συνέργου εἰς τὰ μέγιστα τῶν Παρισίων Ἐργοστάσια καὶ τελειοποιῶν τὴν δόξαλον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν υποδημάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἄριστον βάζημα, κατώθως καὶ ἐφαρμῶσθ τὸ ἀρχαῖον Λογιον, καὶ βήμα ποδὸς καὶ γέλαος ὀδόντων κ. τ.λ.

Πολὴ Κυρία ἢ Δασπονίς, καλαίσθητον δὲν θὰ παραγγεῖλῃ ἔσεται ἡ ὑποδηματὰ τῆς εἰς τὸ τέλος ὡργανωσμένου Ἐργοστασίου τῶν Κυρίων, τὸ ἔκλειον τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Φωστῆρα. Ὅτι δῆποτε δέμα καὶ ὅτι δῆποτε σχῆμα ἂν ζητήσῃ τις, θέλει εὐρεῖ εἰς πλωσιωτάτην συλλογῆν.

LIDRAIRIE FRANÇAIS NILSON

Μεταξὺ τῶν κέντρων τῆς φιλολογικῆς κινήσεως τὸ βιβλιοπωλεῖον Βλμπέργ κατ' αὐτὰς συγκεντρῶνται ὅλον τὸν κόσμον τῶν ἀναγνωστικῶν καὶ ἀναγνωστικῶν, οἵτινες θαυμάζουσι τὰ ὠραία νέα βιβλία τὰ εἰς πᾶσας, τὰς γλώσσας ἐκεῖ ἐκτεθειμένα, τὰς πολυτελεῖς ἐκδόσεις τὰς τὸσον καταλλήλους διὰ δῶρα τοῦ Νέου ἔτους.

ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἡ Παγκοσμίου φήμης τσοκολάτα Παυλίδου εἶνε τὸ λεπτότερον καὶ ἠδύτερον πρόγευμα, ἀνωτέρα ἀσυγκρίτως τοῦ καφέ ὡς μὴ βιάπτοσα ποσὸς τὰ νεύρα, ἀλλ' ἀπεναντίας δυναμώουσα ταῦτα. Εἶνε ἡ δυναμικωτέρα καὶ θρεπτικωτέρα τροφὴ ὡς περιέχουσα ἐν μεγάλῃ ἀναλογίᾳ πάντα τὰ πρὸς θρέψιν ἀπαιτούμενα συστατικά.

Πωλεῖται ἀντὶ 5 δραχ. ἢ ὀκτὴ δὲ βανίλλιας δρ. 6.60 καὶ ἐκάστη ὅκα ἀρκεῖ διὰ τριάντα καὶ πλέον μεγάλα προγεύματα.

ΚΥΡΙΑ μισώλι, ἐγγράμματος, ἔχουσα καλὰς συστάσεις ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ἣ νὰ περιποιητῆ παιδικία, νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ εἰς τὸν περιπατῶν, νὰ φωντίζῃ διὰ τὴν διαίταν των μόνον ἀντὶ τροφῆς καὶ κατοικίας. Δύναται νὰ ἀναλάβῃ καὶ καθήκοντα οἰκονομῶ. Συνιστᾶται θερμῶς καὶ παρ' ἡμῶν.